



Statsforvalteren i Troms og Finnmark

*Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašeaddji
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija*

Vår dato:

28.04.2022

Vår ref:

2022/4427

Deres dato:

Deres ref:

HJERTTIND REINBEITEDISTRIKT

Per Mathis Oskal

9310 SØRREISA

Saksbehandler, innvalgstelefon

Andreas Vikan Røsæg, 77642117

Avslag på søknad om fellingstillatelse på kongeørn – Hjerttind

Statsforvalteren viser til søknad, datert 28.4.2022, om skadefellingstillatelse på kongeørn. Statsforvalteren fatter slikt

- Vedtak -

Statsforvalteren avslår søknad om skadefelling av kongeørn. Søknaden er vurdert i henhold til naturmangfoldloven § 15 samt 18 bokstav b, jf. forskrift om forvaltning av rovvilt § 12, jf. §§ 1 og 3.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29 samt rovviltforskriften § 18 tredje ledd. En eventuell klage skal fremsettes for Statsforvalteren i Troms og Finnmark jf. forvaltningsloven § 32.

Søknaden

Deres siida søker om fellingstillatelse på kongeørn i området Skoelvdalen–Ala–Grønnlifjellet–Orrefjellet–Kampen. Den første kalven ble født 27.4, den ble tatt av ørn, i skogen, ved fôringsplassen i Skoelvdalen. Dette skjer årlig, selv om siidaen legger mye ressurser inn på gjeting, og holder flokken samlet.

Statsforvalterens vurdering av søknaden

For informasjon om rammer, målsettinger og organisering i forvaltning av rovvilt, se forvaltningsplan for rovvilt i region 8, vedtatt 10.10.2013, kapittel 3.

Kongeørn er utbredt over hele den nordlige halvkule (NINA rapport 1158), og den totale bestanden antas å være større enn 170 000 individer (BirdLife International 2015). Bestanden av kongeørn i Norge antas å utnytte sitt potensiale fullt ut gjennom dagens bestandsutbredelse og antall. Kongeørn ble ved norsk rødliste for arter 2021 vurdert som livskraftig.



I Troms ble det i 2008 estimert at bestanden var på 200–230 hekkende par, hvorav omtrent 50 % hekket på innlandet (NINA rapport 442, Strann 2008). Den norske populasjonen er estimert til 1 027 (914–1145) hekkende par i perioden 2015–2019 (NINA rapport 1858).

Rovviltforskriften § 12 gir Statsforvalteren hjemmel til å kunne gi skadefelling på kongeørn. Det stilles likevel strengere krav for å gi skadefelling enn hva som gjelder for de andre store rovdypene. Skadefelling av kongeørn må rettes mot bestemte individer som gjør vesentlig skade. I det ligger at noen få dokumenterte tap til et kongeørnindivid ikke er tilstrekkelig til å gi skadefellingstillatelse.

Det er ingen åpning i regelverket for bestandsregulerende felling av kongeørn. Det kan heller ikke gis tillatelse til felling utelukkende for å forhindre fremtidige skader. Kongeørn forårsaker størst tap for reindriften i kalvingstiden, da er det ofte svært vanskelig å forebygge skader. Felling i denne tiden på året er problematisk da det er hekketid for kongeørn. Ifølge kommentarer til rovviltforskriften § 12, skal en eventuell iverksetting av felling følge bestemmelsene om ordinær jaktutøvelse fastsatt i medhold av viltloven. Yngletidsfredningen skal vektlegges, og voksne individer som kan ha avhengig avkom bør unntas fra en ev. fellingstillatelse.

Det søkes om skadefelling på en kongeørn. Vi har ikke kunnskap om denne er en voksen kongeørn, om den eventuelt er hekkende, eller om denne har en predatoradferd som avviker fra andre kongeørners adferd.

Vi har erfart at det ikke bare er enkeltindivid som gjør skade. Det å gjennom skadefellingsforsøk identifisere om det finnes «problemindivider», og eventuelt ta ut disse, har vist seg å være svært utfordrende. Vi har heller ikke kunnskap om hvorvidt et slikt uttak ville hatt betydelig effekt.

Ved tidligere tillatelser til felling av kongeørn har skadefellingsledere rapportert at det er vanskelig å få skuddmulighet på kongeørn når det foreligger en vesentlig skade/mange kadaver. De tilråder at man bør starte skadefelling allerede i forkant av skaden, eventuelt når de første simlene kalver, og tapene begynner. Med dette, og deres tapshistorikk til kongeørn i mente, kommer søknaden til riktig tid. Statsforvalteren har imidlertid ikke hjemmel til å gi skadefellingstillatelse før vesentlig skade er dokumentert, jf. rovviltforskriften § 12.

Konklusjon

Statsforvalteren avslår søknad om skadefelling av kongeørn. Vi vurderer at forutsetningene for å kunne ta ut et spesifikt enkeltindivid av kongeørn, som volder vesentlig skade, ikke er til stede.

Med hilsen

Iris Rita Hallen
leder for seksjon vilt og motorferdsel

Andreas Vikan Røsæg
seniorrådgiver miljø

Dokumentet er elektronisk godkjent